DECIZII

DECIZIA 2010/336/PESC A CONSILIULUI

din 14 iunie 2010

privind activitățile UE de susținere a Tratatului privind comerțul cu arme, în cadrul Strategiei europene de securitate

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 26 alineatul (2) și articolul 31 alineatul (1),

întrucât:

(1) La 12 decembrie 2003, Consiliul European a adoptat Strategia europeană de securitate, care solicita instaurarea unei ordini internaționale bazate pe un multilateralism eficace. Strategia europeană de securitate recunoaște Carta Organizației Națiunilor Unite („ONU") ca reprezentând cadrul fundamental al relațiilor internaționale. Consolidarea ONU și dotarea acesteia cu mijloacele necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile și pentru a acționa în mod eficace reprezintă o prioritate pentru Uniunea Europeană.

(2) La 6 decembrie 2006, Adunarea generală a ONU a adoptat Rezoluția 61/89 intitulată „Către un tratat privind comerțul cu arme: stabilirea unor standarde internaționale comune pentru importul, exportul și transferul de arme convenționale".

(3) În concluziile sale din 11 decembrie 2006, Consiliul a salutat începerea formală a procesului în vederea elaborării unui tratat internațional privind comerțul cu arme (*Arms Trade Treaty* – „ATT") având forță juridică obligatorie și a luat notă cu satisfacție de faptul că o majoritate clară a statelor membre ale ONU au susținut Rezoluția 61/89 a Adunării generale a ONU, inclusiv toate statele membre ale Uniunii. Consiliul a reafirmat faptul că Uniunea și statele membre ale acesteia vor juca un rol activ în acest proces și a subliniat importanța cooperării în acest proces cu alte state și organizații regionale.

(4) Secretarul General al ONU a instituit un grup de experți guvernamentali (*Group of Governmental Experts* – „GGE"), format din 28 de membri, pentru a continua procesul de examinare a unui posibil tratat privind comerțul cu arme. GGE s-a reunit în cursul anului 2008 și a concluzionat că este necesară o examinare mai aprofundată și că ar trebui să fie întreprinse eforturi în mod treptat, într-o manieră deschisă și transparentă, în cadrul ONU. GGE a încurajat statele care sunt în măsură să facă acest lucru să ofere asistență, la cerere, statelor care au nevoie de aceasta.

(5) În concluziile sale din 10 decembrie 2007, Consiliul a salutat instituirea unui GGE în cadrul ONU și și-a exprimat convingerea fermă că un instrument cuprinzător, cu forță juridică obligatorie, compatibil cu responsabilitățile existente ale statelor în cadrul legislației internaționale de rigoare și care instituie standarde internaționale comune pentru importul, exportul și transferul de arme convenționale, ar reprezenta o contribuție majoră la procesul de abordare a proliferării nedorite și iresponsabile a armelor convenționale.

(6) Institutul Națiunilor Unite pentru Cercetare în Domeniul Dezarmării („UNIDIR") a susținut acest proces prin efectuarea unui studiu format din două părți, care constă în două analize aprofundate ale opiniilor statelor membre ale ONU cu privire la fezabilitatea, domeniul de aplicare și parametrii de concepție ai unui tratat privind comerțul cu arme. Analizele, efectuate în decembrie 2007 și ianuarie 2008, au reprezentat o contribuție utilă pentru GGE.

(7) La 24 decembrie 2008, Adunarea generală a ONU a adoptat Rezoluția 63/240, intitulată „Către un tratat privind comerțul cu arme: stabilirea unor standarde internaționale comune pentru importul, exportul și transferul de arme convenționale", care instituia un grup de lucru deschis pentru a examina în continuare acele elemente din raportul GGE asupra cărora ar putea fi dezvoltat consensul, în vederea includerii acestora într-un posibil tratat ca instrument juridic obligatoriu privind importul, exportul și transferul de arme convenționale. Grupul de lucru deschis s-a reunit de două ori în 2009 și a înaintat un raport Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite, remarcând că problema comerțului nereglementat cu arme convenționale și deturnarea acestora către piața ilegală ar trebui să fie abordate prin intermediul unor acțiuni internaționale.

(8) Pe baza concluziilor Consiliului sus-menționate, Uniunea a decis să susțină procesul referitor la tratatul privind comerțul cu arme deschizând dezbaterea pentru a include și statele care nu sunt membre ale GGE, precum și alți actori, precum societatea civilă și industria, pentru a aprofunda înțelegerea chestiunii și pentru a contribui la activitatea grupului de lucru deschis. În acest scop, Consiliul a adoptat Decizia 2009/42/PESC a Consiliului din 19 ianuarie 2009 privind susținerea activităților UE în vederea promovării în rândul țărilor terțe a procesului de elaborare a unui tratat privind comerțul cu arme, în cadrul Strategiei europene de securitate [1].

(9) În cadrul punerii în aplicare a Deciziei 2009/42/PESC, UNIDIR, în calitate sa de agenție care asigură punerea în aplicare a deciziei, a organizat șase seminare regionale, un eveniment secundar, precum și evenimente de deschidere și de încheiere, între februarie 2009 și februarie 2010. Aceste activități le-au permis actorilor relevanți, incluzând reprezentanții societății civile, ai industriei și ai țărilor care nu au făcut parte din GGE, să participe la discuții informale deschise referitoare la un tratat privind comerțul cu arme. Punerea în aplicare a Deciziei 2009/42/PESC a oferit, de asemenea, ocazia de a integra abordările naționale și regionale în procesul internațional aflat în curs de desfășurare, precum și de a contribui la identificarea domeniului de aplicare și a implicațiilor unui tratat privind comerțul cu arme convenționale.

(10) La 2 decembrie 2009, Adunarea generală a ONU a adoptat Rezoluția 64/48, intitulată „Tratatul privind comerțul cu arme", care a decis convocarea în 2012 a Conferinței ONU privind Tratatul privind comerțul cu arme, în vederea elaborării unui instrument juridic obligatoriu cu privire la cele mai înalte standarde internaționale comune posibile pentru transferurile de arme convenționale. Rezoluția a statuat, de asemenea, că sesiunile restante ale grupului de lucru deschis sunt considerate reuniuni ale unui comitet de pregătire a Conferinței ONU.

(11) Având în vedere faptul că activitățile din cadrul Deciziei 2009/42/PESC expiră în mai 2010, necesitatea de a pregăti în 2012 o conferință ONU privind Tratatul privind comerțul cu arme reușită, precum și recomandarea prevăzută în Rezoluția 64/48, de a asigura cea mai extinsă și eficientă posibil participare la conferință, Uniunea ar trebui să susțină procesul de pregătire a Conferinței ONU pentru a se asigura că aceasta este cât se poate de cuprinzătoare și că este în măsură să formuleze recomandări cu privire la elementele unui viitor tratat privind comerțul cu arme. Sprijinul Uniunii față de procesul referitor la Tratatul privind comerțul cu arme ar trebui să includă măsuri de sprijinire a sistemelor naționale de control al exporturilor și al importurilor în țările terțe care vor trebui să respecte un viitor tratat privind comerțul cu arme,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) În scopul de a susține Tratatul privind comerțul cu arme (*Arms Trade Treaty* – „ATT"), Uniunea întreprinde activități cu următoarele obiective:

— susținerea procesului de pregătire a Conferinței ONU privind Tratatul privind comerțul cu arme pentru a se asigura că aceasta este cât se poate de cuprinzătoare și că este în măsură să formuleze recomandări concrete cu privire la elementele viitorului tratat;

— susținerea statelor membre ale ONU în procesul de dezvoltare și de îmbunătățire a expertizei naționale și regionale pentru a implementa controale eficace ale transferurilor de arme, astfel încât să se poată asigura faptul că un viitor tratat privind comerțul cu arme, la intrarea sa în vigoare, va fi cât se poate de eficace.

(2) Pentru îndeplinirea obiectivului menționat la alineatul (1), Uniunea va desfășura următorul proiect:

— organizarea a șapte seminare regionale, a unui eveniment de lansare și a unui eveniment de încheiere, a unui număr de până la trei evenimente secundare, precum și diseminarea rezultatelor.

În anexă este prevăzută o descriere detaliată a proiectului menționat mai sus.

Articolul 2

(1) Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (denumit în continuare „ÎR") este responsabil de punerea în aplicare a prezentei decizii.

(2) Punerea în aplicare a proiectelor menționate la articolul 1 alineatul (2) se efectuează de către Institutul ONU pentru Cercetare în Domeniul Dezarmării (*UN Institute for Disarmament Research* – „UNIDIR").

(3) UNIDIR își îndeplinește sarcina sub responsabilitatea ÎR. În acest scop, ÎR încheie acordurile necesare cu UNIDIR.

Articolul 3

(1) Valoarea de referință financiară pentru punerea în aplicare a proiectului menționat la articolul 1 alineatul (2) este de 1 520 000 EUR.

(2) Cheltuielile finanțate din suma prevăzută la alineatul (1) se gestionează în conformitate cu procedurile și normele aplicabile bugetului general al Uniunii.

(3) Comisia Europeană supraveghează gestionarea corectă a cheltuielilor menționate la alineatul (1). În acest scop, Comisia încheie un acord de finanțare cu UNIDIR. Acordul respectiv prevede că UNIDIR trebuie să asigure vizibilitatea contribuției Uniunii, corespunzător dimensiunii acesteia.

[1] JO L 17, 22.1.2009, p. 39.

(4) Comisia depune eforturi în vederea încheierii acordului de finanțare menționat la alineatul (3) în cel mai scurt timp posibil după intrarea în vigoare a prezentei decizii. Comisia informează Consiliul cu privire la orice dificultăți întâmpinate în cadrul respectivului proces și cu privire la data încheierii acordului de finanțare.

Articolul 4

ÎR raportează Consiliului cu privire la punerea în aplicare a prezentei decizii pe baza rapoartelor periodice rezultate în urma organizării fiecăruia dintre seminarele regionale, a seminarului final și a seminarului de deschidere, precum și a evenimentelor secundare. Rapoartele vor fi pregătite de către UNIDIR și vor forma baza pentru evaluarea efectuată de Consiliu. Comisia furnizează informații cu privire la aspectele financiare ale punerii în aplicare a proiectului menționat la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 5

(1) Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

(2) Prezenta decizie expiră după 24 de luni de la data încheierii acordului de finanțare menționat la articolul 3 alineatul (3). În cazul în care respectivul acord de finanțare nu a fost încheiat până la acea dată, decizia expiră după 6 luni de la data intrării sale în vigoare.

Adoptată la Luxemburg, 14 iunie 2010.

Pentru Consiliu

Președintele

C. ASHTON

ANEXĂ

1. **Obiectiv**

Obiectivul global al prezentei decizii este cel de a susține procesul de pregătire a Conferinței Națiunilor Unite privind Tratatul privind comerțul cu arme pentru a se asigura că aceasta este cât se poate de cuprinzătoare și că este în măsură să formuleze recomandări concrete cu privire la elementele viitorului tratat privind comerțul cu arme, precum și de a susține statele membre ale ONU în procesul de dezvoltare și de îmbunătățire a expertizei naționale și regionale în vederea implementării de controale eficace ale exporturilor și ale transferurilor de arme.

2. **Descrierea proiectului**

2.1. *Obiectivul proiectului*

Proiectul vizează îndeplinirea următoarelor obiective specifice:

(a) susținerea procesului de pregătire a Conferinței Națiunilor Unite privind procesul referitor la Tratatul privind comerțul cu arme, inclusiv prin:

(i) sporirea gradului de conștientizare, a cunoașterii și a înțelegerii procesului referitor la Tratatul privind comerțul cu arme în rândul statelor membre ale ONU, al societății civile și al reprezentanților industriei;

(ii) promovarea unei participări incluzive, active și efective a unui număr cât mai mare posibil de state membre ale ONU în cadrul Comitetului de pregătire, care urmează să se reunească în perioada 2010-2011;

(iii) identificarea și formularea unor propuneri concrete cu privire la conținutul unui tratat privind comerțul cu arme, inclusiv la domeniul de aplicare, parametrii și implicațiile cele mai cuprinzătoare;

(iv) promovarea, în rândul țărilor terțe, a celor mai înalte standarde posibile pentru Tratatul privind comerțul cu arme, care să se bazeze și pe experiențele și instrumentele regionale;

(v) susținerea pregătirii conferinței din 2012 prin consolidarea capacităților de negociere ale participanților;

(b) susținerea țărilor terțe în eforturile acestora de a institui, îmbunătăți și implementa, după caz, sisteme de control al exporturilor și al transferurilor, inclusiv prin:

(i) acordarea de asistență în instituirea și în aplicarea sistemelor de autorizare;

(ii) acordarea de asistență în îmbunătățirea respectării și a aplicării controalelor naționale pentru punerea în aplicare a unui viitor tratat privind comerțul cu arme, inclusiv a controalelor la frontiere, precum și în monitorizarea exporturilor și a transferurilor de arme;

(iii) susținerea elaborării rapoartelor naționale și regionale privind exporturile și importurile de arme, în vederea promovării transparenței și a responsabilității în ceea ce privește comerțul cu arme;

(iv) susținerea unui grad mai ridicat de transparență și de responsabilitate în ceea ce privește comerțul cu arme prin participarea la Registrul ONU al armelor convenționale (*UN Register of Conventional Arms* – „UN ROCA”);

(v) acordarea de asistență eforturilor naționale de a marca și de a urmări armele de calibru mic și armamentul ușor (*small arms and light weapons* – „SALW”).

2.2. *Rezultatele proiectului*

Implementarea proiectului va avea următoarele rezultate:

(a) un grad sporit de conștientizare, cunoaștere și înțelegere a procesului referitor la Tratatul privind comerțul cu arme în rândul statelor membre ale ONU;

(b) o participare largă și mai substanțială a statelor membre ale ONU în cadrul Comitetului de pregătire, care urmează să se reunească în perioada 2010-2011, inclusiv prin formularea unor propuneri concrete cu privire la conținutul unui tratat privind comerțul cu arme care ar trebui să reflecte domeniul de aplicare cel mai cuprinzător și cele mai înalte standarde posibile;

(c) un grad sporit de conștientizare în rândul țărilor terțe cu privire la structura și funcționarea sistemelor de control al exporturilor în materie de arme convenționale, inclusiv printr-o susținere menită să îmbunătățească respectarea și aplicarea controalelor naționale pentru punerea în aplicare a unui viitor tratat privind comerțul cu arme, inclusiv a controalelor la frontiere, precum și monitorizarea exporturilor și a transferurilor de arme;

(d) îmbunătățirea procesului de ținere a evidenței și a contabilității în ceea ce privește armele, inclusiv prin marcare și urmărire și prin transmitere la nivel național către UN ROCA, precum și îmbunătățirea capacităților naționale în materie de control al exporturilor în rândul statelor participante.

2.3. *Descrierea activităților*

Proiectul prevede organizarea a șapte seminare regionale, a unui eveniment de lansare și a unui eveniment de încheiere, a unui număr de până la trei evenimente secundare, precum și diseminarea rezultatelor.

Seminarele regionale se vor desfășura pe durata a trei zile într-o locație din regiunile-țintă care urmează să fie stabilită.

2.3.1. Structura seminarelor regionale

Seminarele vor include următoarele prezentări și discuții:

Prima parte [ZIUA 1 și ZIUA 2 (prima jumătate)]:

(a) o perspectivă generală asupra Tratatului privind comerțul cu arme, context, domeniu de aplicare și parametri posibili etc.;

(b) puncte de vedere naționale și regionale asupra unui tratat privind comerțul cu arme, incluzând prezentarea punctului de vedere al UE asupra unui tratat privind comerțul cu arme;

(c) alte aspecte ale unui tratat privind comerțul cu arme, inclusiv transparența și măsurile de asistență;

(d) formularea recomandărilor pentru activitatea din cadrul sesiunilor Comitetului de pregătire.

A doua parte [ZIUA 2 (a doua jumătate) și ZIUA 3]:

(a) prezentarea sistemului național și regional de control al comerțului cu arme convenționale, inclusiv a Poziției comune 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar [1];

(b) aspecte aferente instituirii și aplicării sistemelor de autorizare, incluzând aspectul juridic și cel administrativ;

(c) aspecte aferente respectării și aplicării controalelor naționale pentru punerea în aplicare a unui viitor tratat privind comerțul cu arme, inclusiv a controalelor la frontiere, precum și monitorizării exporturilor și a transferurilor de arme;

(d) aspecte aferente procesului de ținere a evidenței și contabilității în ceea ce privește armele, incluzând rapoartele naționale și regionale privind exporturile și transferurile de arme;

(e) rolul și funcționarea UN ROCA, inclusiv asistența acordată în transmiterea rapoartelor naționale către registru;

(f) instrumente internaționale și naționale în materie de marcare și de urmărire a SALW și asistența acordată în implementarea acestora.

Seminarele de trei zile vor include sesiuni structurate pe grupuri de lucru privind aspecte specifice unui tratat privind comerțul cu arme.

2.3.2. Participanții la seminare

Participanții la seminarele regionale includ:

(a) personal diplomatic și personal militar/din domeniul apărării din țările din regiunile respective, în special autoritățile responsabile cu politicile naționale în raport cu Tratatul privind comerțul cu arme, incluzând delegații naționali care participă la Comitetul de pregătire a Tratatului privind comerțul cu arme;

(b) personal tehnic și personal însărcinat cu aplicarea legii în țările din regiunile respective, în special autoritățile însărcinate cu controlul exporturilor, autoritățile vamale și funcționari însărcinați cu aplicarea legii (doi participanți pentru fiecare țară);

(c) reprezentanți din cadrul organizațiilor internaționale și regionale, al organizațiilor neguvernamentale (ONG-urilor) cu bază regională, al grupurilor de reflecție (*think tanks*) și al industriei locale/regionale;

(d) reprezentanți ai UNIDIR și ai Biroului ONU pentru probleme de dezarmare (*United Nations Office for Disarmament Affairs* – „UNODA"; Divizia pentru arme convenționale și Divizia regională, inclusiv centrele regionale, după caz);

(e) experți tehnici naționali și internaționali specializați în aspecte aferente controlului exporturilor de arme convenționale, incluzând experți ai Uniunii și reprezentanți ai industriei.

În funcție de dimensiunea regiunilor, se preconizează că la fiecare seminar vor participa între 45 și 80 de persoane. Un funcționar din domeniul diplomatic sau militar din partea fiecărui stat invitat va participa la prima parte a fiecărui seminar și un funcționar din domeniul tehnic, precum și din cel al aplicării legii din partea fiecărui stat invitat va participa la cea de a doua parte. Selectarea țărilor care urmează să fie invitate la fiecare seminar și selectarea participanților va fi făcută de către ÎR, în consultare cu organele competente ale Consiliului, pe baza unei propuneri formulate de UNIDIR.

[1] JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

Participarea experților Uniunii la seminar ar trebui să fie asigurată la un nivel adecvat, atât în termeni de expertiză tehnică, cât și în termeni de expertiză politică.

2.3.3. Contribuție: componenta privind cercetarea

Pentru a asigura o contribuție bine informată, substanțială și oportună la procesul ONU, este necesară o componentă solidă privind cercetarea. UNIDIR va comanda un număr de până la 12 documente de cercetare de bază unor institute de cercetare sau unor experți individuali competenți, care să pună accentul pe unele aspecte-cheie care prezintă relevanță pentru proiect și pentru seminarele regionale. UNIDIR va propune ÎR o listă succintă a posibilelor institute de cercetare sau experți individuali care dețin o experiență semnificativă în ceea ce privește chestiunile specifice unui tratat privind comerțul cu arme. ÎR îi va selecta pe cei mai adecvați pe baza listei succinte, în consultare cu organele competente ale Consiliului.

2.3.4. Distribuția regională a seminarelor

Seminarele regionale vor fi grupate după cum urmează:

(a) un seminar pentru Americi și zona Caraibilor;

(b) un seminar pentru Orientul Mijlociu;

(c) un seminar pentru Africa de Nord, Africa de Vest și Africa Centrală;

(d) un seminar pentru Africa de Est și Africa de Sud;

(e) un seminar pentru Asia de Est și regiunea Pacificului;

(f) un seminar pentru Asia de Sud și Asia Centrală;

(g) un seminar pentru regiunea „Europei extinse".

Locațiile provizorii propuse pentru desfășurarea seminarelor sunt:

(a) Buenos Aires sau Rio de Janeiro pentru Americi și zona Caraibilor;

(b) Cairo sau Beirut pentru Orientul Mijlociu;

(c) Rabat sau Accra pentru Africa de Nord, Africa de Vest și Africa Centrală;

(d) Nairobi sau Johannesburg pentru Africa de Est și Africa de Sud;

(e) Jakarta sau Beijing pentru Asia de Est și regiunea Pacificului;

(f) New Delhi sau Astana pentru Asia de Sud și Asia Centrală;

(g) Moscova sau Belgrad pentru regiunea „Europei extinse".

Locațiile definitive vor fi stabilite avându-se în vedere valorificarea la maximum a resurselor și reducerea la minimum a amprentei de carbon, precum și pe baza asistenței disponibile la nivel local. UNIDIR va propune recomandări motivate cu privire la locații, care vor fi supuse examinării și aprobării de către ÎR, în consultare cu organele competente ale Consiliului.

2.3.5. Evenimentele de lansare și de încheiere

Un eveniment de lansare se va desfășura pe durata unei zile pentru a prezenta comunității internaționale scopurile proiectului și pentru a solicita contribuții din partea societății civile, a cercetătorilor și a ONG-urilor în vederea asigurării susținerii proiectului. Un eveniment de încheiere de o zi va fi organizat pentru a prezenta rezultatele proiectului. Locațiile definitive pentru desfășurarea acestor evenimente vor fi stabilite în funcție de procedura prevăzută pentru selecționarea locațiilor de desfășurare a seminarelor regionale. Evenimentul de lansare s-ar putea desfășura în marja reuniunii din iulie 2010 a Comitetului de pregătire, în funcție de data adoptării prezentei decizii.

2.3.6. Evenimentele secundare

Un prim eveniment secundar va fi organizat în marja Primului comitet (cea de a 65-a sesiune a Adunării generale a ONU) în octombrie 2010, pentru a spori gradul de conștientizare a părților interesate reunite la New York cu privire la acest proiect și pentru a discuta câteva elemente substanțiale concrete care prezintă relevanță pentru procesul referitor la Tratatul privind comerțul cu arme.

Un al doilea eveniment secundar va fi organizat în cadrul celei de a patra sesiuni a reuniunii Comitetului de pregătire a Tratatului privind comerțul cu arme, care se va desfășura în 2011 la New York, pentru a prezenta părților interesate reunite la New York rezultatele proiectului obținute până la data respectivă.

Un al treilea eveniment secundar va fi organizat în marja Primului comitet (cea de a 66-a sesiune a Adunării generale a ONU) în octombrie 2011, pentru a prezenta părților interesate reunite la New York rezultatele proiectului obținute până la data respectivă.

2.4. *Rezultate – diseminare*

RAPOARTE-PUBLICARE

În urma fiecărui seminar și a fiecărui eveniment se va elabora un scurt raport de sinteză privind discuțiile, recomandările și ideile avansate în vederea unui tratat privind comerțul cu arme, precum și aspectele tehnice discutate. Rapoartele rezultate în urma seminarelor, redactate în engleză, vor fi puse la dispoziție online și pe dispozitive electronice de stocare a datelor, în vederea distribuirii.

Un proiect al raportului final, care analizează rapoartele de sinteză ale celor șapte reuniuni regionale și ale altor evenimente incluse în proiect, va fi elaborat și prezentat în vederea formulării de observații în cadrul seminarului de încheiere. Raportul final va fi pus la dispoziție online și pe dispozitive electronice de stocare a datelor, în vederea distribuirii. O publicație care sintetizează raportul final va fi pusă la dispoziție online și pe suport hârtie.

3. **Durata**

Durata punerii în aplicare a proiectului este de 24 de luni de la data încheierii acordului de finanțare menționat la articolul 3 alineatul (3).

4. **Beneficiari**

Beneficiarii acestui proiect vor fi statele membre ale ONU, punându-se un accent special pe autoritățile statale responsabile de instituirea politicilor naționale în raport cu Tratatul privind comerțul cu arme, autoritățile însărcinate cu controlul exporturilor, autoritățile vamale și funcționarii însărcinați cu aplicarea legii care trebuie să își consolideze expertiza în vederea asigurării unui comerț cu arme responsabil și pentru a se preveni proliferarea iresponsabilă a armelor convenționale în cadrul unui viitor tratat privind comerțul cu arme. Selectarea statelor beneficiare specifice se va efectua pe baza unei liste succinte de beneficiari propuse de UNIDIR spre a fi supusă examinării și aprobării de către ÎR, în consultare cu organele competente ale Consiliului.

5. **Entitatea de punere în aplicare**

Punerea în aplicare la nivel tehnic a prezentei decizii va fi încredințată UNIDIR. UNIDIR își va îndeplini sarcina sub responsabilitatea ÎR. UNIDIR va coopera cu UNODA și cu membrii Biroului Comitetelor de pregătire a Conferinței Națiunilor Unite privind un tratat privind comerțul cu arme.

După caz, UNIDIR va lucra în colaborare cu instituții de tipul organizațiilor regionale, al grupurilor de reflecție, al ONG-urilor și al industriei. UNIDIR va asigura vizibilitatea contribuției Uniunii, corespunzător dimensiunii acesteia.